

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **L.G.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 2025 r.

kwestii wznowienia z urzędu postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 9 czerwca 2016 r. (sygn. akt II AKa 105/15),

nie stwierdza podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

UZASADNIENIE

W dniu 13 sierpnia 2025 r. (data prezentaty) do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek L.G. (poprzednio P.), o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 9 czerwca 2016 r., sygn. akt II AKa 105/16, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 29 grudnia 2015 r., sygn. akt II K 45/14 (nieprecyzyjnie wnioskodawca opisuje wyrok Sądu Okręgowego jako prawomocny). Wskazał, że powodem wniosku o wznowienie jest art. 439 § 1 pkt 4 i 10 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego, który w istocie stanowi sygnalizację potrzeby wznowienia postępowania z urzędu z uwagi na zachodzenie bezwzględnych przyczyn odwoławczych, nie jest zasadny. Lektura pism skazanego przekonuje, że

są one chaotyczne w treści i formie; przytacza on wiele rzekomych uchybień, do jakich miało dojść w toku postępowania (m.in. błędne przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu). Wspomina o konflikcie z obrońcą, rzekomych „konszachtach obrony z oskarżeniem” oraz działaniu w stanie wyższej konieczności.

Nie uprawdopodobnił nawet w najmniejszym stopniu, by miało dojść w sprawie do zachodzenia wskazanych przez wnioskodawcę bezwzględnych uchybień odwoławczych (z których treści kodeksowej nie zdaje sobie chyba sprawy sam skazany). Nie jest zadaniem Sądu Najwyższego wieloaspektowa analiza z urzędu pod kątem ewentualnego wznowienia każdej sprawy, w jakiej skazani podnosiliby bez jakiegokolwiek uzasadnienia bezwzględne przyczyny odwoławcze.

Należało zatem orzec jak w sentencji.

[WB]

[r.g.]